

גט פשוט פרק עשרי הבא בתרא

עין משפט
נור מזווחה

כטז

מוספֶ רישׁי

לֹא לכתוב בכוס שיטה. פירושו
כמגeson נכסה לכטב מלם ומל
כל מה שפנוי במאמר השם כמגeson
עטם. וט' מ' ווילום שמה כמגeson
כוניןן ומל נמן עד תשרי ה' וטראס (ט'
מלקומות שלקטו ספיריות מן הקב"ל
עד משל למן דרלן דרלן פירוט עד
שנתן עינוי נגרתת מלול פירוט עד
שעת נמייס (ט' צלון דרלן) דרלי^ו
פלרין קו פ' ק"כ לדבב מנייע (ט'
ט'). על מלה גיטי נדים דקהלת זומן
טהבב בלא טעם. דרכו טעם
כטב, טעם עשים טעם פ' לא
הנ' קבוקות מודח נלהי
האטיטים חיקי דרב יומי
ב' ה' נמען נצטן טעם
(קצתן שער).

גראניט

לawn לפורתה בסכום מהו
הו מטבחן איזון ומשווני
והו וו' בטלול לא כב
דבש: ד' בטלול השו
ההחותנה לא מבית שית מהא
וזו וזה: מלחת עד עשו
אל גאנז איזון סדר שוק
של שום שטר דאי בטל בטור
שיטה צווי וו' הלהלה
וכוח תליחין והכי מארבל
מי למכובד גאנז בון
ההשבען עשר מצע ליריך
אבל כ' איזון בטל שטר בטור
שיטה אל מײ' ליריך וו'
איזון וו' משום דצער
לבוכר וו' כהן דח' האיכא
ואיזון לאיזון האיכא
ווחיק משאר איזון. מושם
ההירא ניקולא קומפלט הלאין
בטעון בטל שטר חצבן להו לא
להו לא לעז וו' בטל סלען לאו
וון קון פון בטל סלען לאו.
שמעון וו' בטל סלען שען. וא'.
קשייא ול' היינס דרבך
בטעון שיטר בטל שטר סלען
הא אל' לא איזון דטל סלען
שם הא הו לא איזון משם
הווא פורטו לא מיריך אל'

בלשchanין זה מתקלה ונור עשו: נהדריה לדיבוריון. בהואו שטר תריל יוניגן קון אי אפשר בדור תהלה דאל מורהינו השונן אבגענט שיטה זא. פולני גאנז. כוונת דיסרטאציין. איזל. הולוקון געל שטוט ומקח מלעלאה בעהה דראגא דזון לאה זא. וויליאם פדריס לילומן תלמיד. רוחין לה' געל לאה זא. ואיזונן שמונין זאץ[...]. כלור שראבן שענין שנאן איזן געלן לילון זאץ.

ומישורי ^(ט) ליה זוויל מילא פאמונגה. ולטת נילא מילא קך פיליך ל"מ. ומלטה נילא מהל מלהצעש דילניין חצצן צפערותה לע"פ ציק מטבען ומדינס חזוזה דס"יינו סלע מדינס
למשוי להו זוויל מא אמרת שית מהה איסתיריו וזוויל ^(ט) (שית מהה זוויל וחוד זוויל) יד בעעל השטר על התחרותה ^(ט) אמר אבי ביה מאן דבעי למchio החיטות דידה בבי דינא לא לחוי בסוף מגילתה דלמא משכח לה אחר כתיב דמסיק ביה זוויל ותנן ^(ט) הוחזיא עליון בכתוב זו שהוא חייב לו גובה מנכים בני חורין ההוא בזבינה ראתה לקמיה דאבי אמר ליה ניחוי לי מיר החיטות דידה דכי אתו רבנן מחו ל' מעברנא להו בלא מסכא אהוי לה בראש מגילהה הוה קא נגיד ביה אל' כבר קדרמן רבנן אמר אבי ימולת ועד עשר לא לכתוב בסוף שטעה דלמא מוייף כחוב ואיליתרמי ליה ניחורה לדבורה תרין תלהא זמנני אי אפשר דלא מיתרמי ליה באמצע שיטה ההוא דהוה כתיב ביה תילחא בפרדים אל' מהקה ^(ט) לגינה דב"ה הכרעה ושוויה ופרדיס אתחא לקמיה דאבי אמר ליה מאי טעםא רוחיה ליה עלמא להאי יון ^(ט) כפחה ואודי ההוא דהוה כתוב ביה מנת ראובן ושמعون אחוי הוה להו אחא ישמיה אחוי אויל כתוב ביה זוויל ושוויה ואחוי אתה לקמיה דאבי אמר ליה ^(ט) מאי טעםא דיחיק להה עלמא להאי זוויל האי בפתחה אודוי ההוא שטרא דהוה חתים עליה רבנא רבך אחא בר אדא אתחא לקמיה דרבנא אמר ליה דין החיטות דיא דידי היא מיהו קמיה דרבך אחא בר אדא לא החיטי לי מעולם כפתיה ואודוי אל' בשלמא דידי זייפת אלא דרבך אחא בר אדא דרתית דידה היכי עברת אמר אנה זיאי אמץרא ואמרי לה קם אורזוקא כתוב: מהגנ' ^(ט) כותבini גט לאיש ע"פ שאין אישתו עמו יהושבר לאשה ע"פ שאין בעלה עמה זובלב שיא מכין ^(ט) והבעל נוון שכר זורב

בתוכן (ד-ה). לנו מתקדים לויים
סילוס נגרהך וגיטין ט' ושובר לאשה אע' פ' ש' (ו)
למן צינון ולן (ז)
ונלה' ווילע בעל וועליך לך' (ח)
(ז-כ) על מלה' סודר וממען
להצטיין וחור וממלנו מלה' קה' (ט)
עדיזו צימתיומי זכיין לו' (ז') וטה' (ז'')
מי' להוקמי (ט) בדעם דה' מה' (ז'')
מודה כו' לדבשען קה' מומלך לדוחה' (ז'')
מי'לע ג' לדמי' נפלך לדוחה' (ז'')
קה' מודה צין קה' מומלך מ' (ז'')
ה' עמו צבעה סנתוניין לו'
ב' סקלרי ס' מנגראט געל כרעה: ואונדי נאפה אה' (ז'')

היה והוא ווּקְרָב וְהַוא חָתוֹם לְפָתָח וְתִנְכֵּן כִּי: הַחֹא בְּבִינָה. בָּעֵל מַכְסָה: אֲחוֹר לְהִיא וְיַדְךָ וְהַזָּה בְּחָתוֹם בְּבִינָה: תְּמַלֵּת שְׁהָרָה וְתִנְכֵּן כִּי: הַיּוֹתֶר הַדִּין כִּי: